

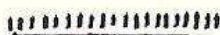
DE RAAKLIJN

Vereniging voor kwaliteit van de leefomgeving te Belsele
Sekretariaat : Belseledorp 118, 9111 Belsele, 03/772 49 82
PCR : 000-1527999-55

DE RAAKLIJN KATERN - jaargang 1, nr. 6
bijlage bij : 't Groene Waasland nr. 79 - maart 1994
v.u. : Fred Van Remoortel, Sinaai

DE WEGEL IS WEG

WEGELS

Je kent dit : je wil een lentewandeling maken, maar de meeste wegels die je uitkiest zijn zelden toegankelijk. Waarschuwend borden kondigen privé-terrein aan of de wegels zijn samen met de aanpalende gronden omgeploegd of afgespannen.

In dit land zijn alle gronden al vaak gemeten en hermeten. Elk stukje grond heeft een eigenaar, een statuut of een bestemming. Door pacht, verkoop of onteigening verandert er voortdurend wat. In de schaarser wordende open ruimte verdwijnen wandelwegen als eersten. Ofwel worden ze verhard of verbreed, ofwel verdwijnen ze door wijziging van gebruik. Dit in tegenstelling met de bewoners uit de omgeving, die steeds meer en meer deze wegels opzoeken om tot rust te komen. De vraag wordt gesteld : Waar mogen wij nog wandelen ? Er is geen eenvoudig antwoord op deze eenvoudige vraag.

In dit nummer overlopen we wat de wet ons hieromtrent weet te vertellen. In latere nummers wordt aan de hand van wandelingen deze wet getoetst aan de werkelijkheid. Wandel je met ons mee ? Geef dan een seintje.

JURIDISCH STATUUT VAN DE BUURTWEGEN

In ons recht worden de wegen ingedeeld in openbare, publieke of private wegen. De buurtwegen zijn publieke wegen en worden geregeld door de wet van 1841. Men heeft echter kost wat kost getracht de publiekrechtelijke regeling in overeenstemming te brengen met de privaatrechtelijke regelingen met alle verwarring, discussie en onzekerheden als gevolg.

De wet van 10 april 1841 bevat geen definitie. Wel heeft men getracht er verschillende aan te geven. Als werkhypothese wordt de volgende voorgesteld : *"Buurtwegen zijn die wegen die tot de kleine wegen behoren en die het openbaar verkeer verzekeren tussen verschillende landelijke gemeenten onderling of die zonder het gemeentelijk grondgebied te verlaten, dienen tot het openbaar en algemeen gebruik van de inwoners."* Let op : dit is een hypothese, geen wet.

In de geest van de wet van 1841 dienen onder buurtwegen zowel de buurtschappelijke erfdiensbaarheden van doorgang als de eigenlijke buurtwegen verstaan te worden. Men heeft echter twee elementen nodig :

- een optekening in de Atlas van de buurtwegen en
- een juridisch bezit.

Dit is vlug gezegd, maar het is meer dan een picknickboterham tijdens een wandeling verorberen. Die atlas bevat alle buurtwegen zoals die in 1841 werden opgetekend of er nadien zijn bijgekomen, wanneer de gemeente een 10- of 20-jarig bezit uitoefent.

De procedure om buurtwegen te herkennen is lang, en moeilijk te doorgronden. Een onherroepelijke erkenning kan. Maar deze definitieve erkenning is niet mogelijk voor 'private gemeentewegen die alleen maar mogen gebruikt worden door dat deel van de bevolking dat belang heeft bij het gebruik van de weg'. Wie dat belang heeft, is weer een juridisch ingewikkelde materie.

Er kunnen ook nieuwe buurtwegen aangelegd worden. Het initiatief ligt bij de gemeente. De aanleg moet voorafgegaan zijn door een openbaar onderzoek. De beraadslaging van de gemeente wordt gecontroleerd door de bestendige deputatie, die beslist.

Het is onmogelijk om een duidelijk beeld te krijgen over de tot standkoming van een buurtweg of om een buurtweg te kunnen onderscheiden van een privé weg. In de volgende nummers gaan wij na welke wegels in Belsele erkent zijn als buurtweg of voetweg. We bekijken dan ook of ze kunnen bewandeld worden.

Je kan alle teksten en randinfo over dit onderwerp inzien bij De Raaklijn. Wandel je graag mee of wil je dit wegels-kluwen samen met ons ontwarren, aarzel dan niet, extra hulp is welkom.

HET GEVAL : SINAAIWEGEL

In het kranteartikel van 14.1.1994 "Zonder laarzen kom ik niet thuis" werd een foutief beeld opgehangen van de huidige toestand van de Sinaaiwegel. De situatie is niet zo eenvoudig als de heer Deckers, bewoner van Den Bezekoek, laat blijken. Het is jammer dat het artikel niet kritischer is tegenover het betoog van deze. De problematiek heeft vroeger reeds verschillende malen de krant gehaald. Daarom wil *De Raaklijn* duidelijkheid brengen. In eerste instantie kende de bewoner de situatie voor hij de eigendom verwierf en voor hij daar ging bouwen. Het gaat niet op er nu over te jammeren. De belangrijkste oorzaak van de slechte staat van de weg is zijn eigen autokultuur, waaronder de 4x4. Landbouwvoertuigen de schuld geven is al te gemakkelijk. Vroeger waren er trouwens geen problemen. De vergelijking met Waasmunster gaat niet op. De samenstelling van de grond is anders op de Oude Heerweg, die bovendien op een hoogte ligt. Het gebruik van de Oude Heerweg is intenser dan de Sinaaiwegel.

De Sinaaiwegel loopt door het hart van de stuifzandrug met 'Zeer droge zandgronden met duidelijke humus of/ en ijzer B horizont' (bodemkaart van België, kaartblad Lokeren). Deze stuifzandrug dient beschermd te worden : het gebied is landschappelijk waardevol. Samen met de Sinaaiwegel maken de oude grove dennebossen er deel van uit en verdienen bijgevolg dezelfde bescherming. In die kontekst heeft het college in de milieuc commissie en via de pers het herstel van de weg in zijn oorspronkelijke staat toegezegd en worden de ontbossingen en bebouwingen van de heer Deckers als overtreding behandeld.

Dat de huidige situatie voor niemand aangenaam is spreekt voor zich. Het is betreurenswaardig, dat de verharding van de weg eerst zomaar kon, en dat de herstelling in zijn oorspronkelijke staat nu bijna een jaar uitblijft. Ondanks gedane beloftes.

De beste oplossing om de weg en het gebied errond te beschermen begint bij het afsluiten voor gemotoriseerd verkeer ter hoogte van de Boskapel. De heer Deckers, bijvoorbeeld, kan dan via de Burmstraat, die grotendeels verhard ligt, per auto zijn erf bereiken. Richting Belsele zal hij de voeling die gepaard gaat met lopen en fietsen zeer weten te waarderen. Dat waardeert ieder al eeuwen in dit gebied.

Tenslotte dit. Heel de Kouterwijk moet van doorgaand verkeer ontlast worden. Want omdat ze mekaar op 1000 Appels in de file rijden, moet nu niet nog een traject opgeofferd worden aan vrije rijders in blik.

OPEN MONUMENTENDAG

Luc Van Gysel, een 4° jaars architectuur Sint-Lucas te Gent is gebeten. De microob die hem te pakken heeft is kultureel, historisch, architecturaal en ekologisch. Samen met medestudenten en in opdracht van hun lesgevers hebben ze al veel studiewerk verricht over de monumenten in Belsele centrum. Er staan zowat 60 monumenten in dit verstedelijkte dorp, waarvan één beschermd is : de kerk. De studenten hebben zich toegelegd op het Bischoppelijk Kasteel en park en de omgeving. Reeds meer dan 100 plannen van bestaande gebouwen zijn aan hun onderzoekende geesten voorbijgegaan. Zij hebben De Raaklijn gekontakteerd om samen met hen de Open Monumentendag te Belsele te organiseren : 11 september 1994.

Omdat wij dit een interessant voorstel vinden zijn wij hierop ingegaan. Dit staat te gebeuren :

1. Gezamenlijke tentoonstelling in het gemeentehuis over architecturale en ekologische aspecten van het Hof van Belsele en omgeving.
2. Rondleiding te voet langs pastorie, pastoriwegel, parkzone met Belselebeek en potentieel edukatief reservaat, Bischoppelijk kasteel en park, mogelijks het park van wijlen minister De Schrijver, de kerk, het dorpsplein en het gemeentehuis. Dit programma is nog niet vastgelegd : het ligt in de bedoeling dit de komende weken te doen.

Dit zal een grondige voorbereiding vragen. Daarom doen we hier een oproep om medewerking van binnen of buiten De Raaklijn.

KRUISPUNT BELSELEDORP - HULSTENDREEF

Op 16 november 1993 heeft het gemeentebestuur een vergadering belegd om het vers aangelegd dodenkruispunt herin te richten. In feite kwam men uitleggen hoe zij de oplossing zagen. Het voorstel van De Raaklijn (zie bijlage bij de vorige katern) werd wel het neusje van de zalm genoemd, maar te duur bevonden. De maat van het kind telt niet om het openbaar domein in de bebouwde kom in te richten. Te duur, terwijl men de Sinaaiwegel zonder verpinken onterecht verhard, uitgegraafd en 'hersteld' werd... met een 'sorry', vergissing - smile. En terwijl voor de ring van Sint-Niklaas nabij de Tuinlaan ook weer ruim 100 miljoen nodig is en gevonden wordt.

Ondertussen is het kruispunt aangepakt. Er is nog minder veranderd dan men op de voorstelling van 16 november 1993 toonde. Gevolg : het is en blijft een banaal verkeerskruispunt waarop nog ongevallen te gebeuren staan. Hopelijk niet met het kind en de blauwe auto.

PARK "HOF VAN BELSELE" STAND DER ZAKEN (DEEL4)

Het weide- en akkerland onder de kerktoren te Belsele zou in 1989 verkaveld worden. Een eerste pak bezwaarschriften bracht de toenmalige coalitie tot andere voornemens. Door het gebied 'ekologisch waardevol' te willen klasseren liep het dossier uit op een sisser. Een tweede verkavelingsaanvraag in december vorig jaar volgde. Tot 20 december kon er gereageerd worden. De Raaklijn stak er het vuur in. De tijd was beperkt, de dagen kort en nat. In deze drukke eindjaarsperiode zijn de buurtbewoners er toch in geslaagd om met behulp van de partners van het potentiële educatieve reservaat meer dan 800 bezwaarschriften aan het college te bezorgen.

Vanuit de meeste politieke fracties kwam er reactie. Ondanks deze eerbetuigingen werd er toch met spanning uitgekeken naar de gemeenteraadszitting kort daarop. Deze twee punten kwamen er aan bod : 1. Niet goedkeuring van het wegtacé uit de verkavelingsaanvraag. 2. Vaststelling van het voorontwerp BPA Hof van Belsele met onteigeningsplan in functie van het pakgebied.

De ambiance zat er in. De CVP vroeg boos de schorsing van de raad. Reden : de schepen van ruimte, Somers, had eerder meegedeeld dat punt 2 niet zou afgevoerd worden van de agenda. De schorsing werd toegestaan, punt 2. werd echter niet afgevoerd. Punt 1. werd unaniem goedgekeurd, punt 2 werd bij meerderheid van stemmen eveneens goedgekeurd. Het V.B. stemde tegen, de CVP weigerde te stemmen, en AGALEV had zijn kat gestuurd. Tijdens de raad ontving de burgemeester zelfs een dreigtelefoon om het tweede punt afgevoerd te krijgen.

De Raaklijn vraagt zich af :

- wie heeft er het lef en het belang om een democratisch beslissingsorgaan te beïnvloeden ?
- wie heeft deze persoon getipt omdat het scenario niet verliep naar wens ?

Zoveel is duidelijk : het belang van de kwaliteit van de ruimte staat bij sommigen zwak in hun streven ingeschreven : belangenvermenging, afrekening, politieke en administratieve touwtrekkerij.

Voorlopig is het drassige gras vanonder de verkavelaarsvoeten weggemaaid. Of we nu de oorlog of een veldslag gewonnen hebben blijft retoriek. Het is tijd om het gebied te promoten op vlak van zijn inhoud : kwaliteiten, kansen, mogelijkheden, sterkten en zwakten. Met die wens dat dit zou gebeuren met 'propere handen'.

- * **De Raaklijn** ontving uit het MINA-fonds voor het eerst subsidies. Dit voor haar werking met ledenwerving gekoppeld aan 't Groene Waasland in de loop van 1993.
- * G.v.P., politicus, neemt een beweging als **De Raaklijn** veel meer ernstig dan zijn politieke tegenstrevers of partners. Hij vermeldt **De Raaklijn** tot tweemaal toe in zijn vroegtijdig verkiezingsdrukwerk. Dank voor de publiciteit.
- * **DURME** vzw, een buur van ons, strijdt in 'De slag om het vliegveld'. Afspraak op 27 maart e.k. aan de Abdij van Roosenberg om 14 u. 15 voor de jaarlijkse landschapswandeling.
- * Diezelfde buur heeft een werkgroep 'waterzuivering eigen huishoudelijk afvalwater'. Fred zetelt in deze groep. Wie er meer over wil weten, aan wil doen of wil samenwerken neemt contact op.
- * De CVP zat nog maar eens met **De Raaklijn** rond de tafel om het ontwerp-BPA Hof van Belsele inhoud te geven. Daar waar wij vertrekken van een ruimtelijke structuur waarin de bebouwde kom doorklieft wordt door een beekvallei, met het ekologisch belang én de potentie die nog steeds aanwezig is, ziet deze partij een driedeling van het valleigebied als kwaliteit van de ruimte : woningen, bedrijven en een verkleind valleigebiedje. De langzaam-verkeerroute in de Lange Dreef en de prettige omgeving rondom de Kasteeldreef willen ook zij onaangeroerd laten. Wat is de impliciete belangenbehartiging?
- * Wegens gebrek aan ruimte (in deze katern) kunnen we geen verslag uitbrengen over de avond met BIRO over het Structuurplan Vlaanderen. Toch dit : Vlaanderen is drie keer te klein, de gewestplannen zullen te zijner tijd vervangen worden door nieuwe bestemmingsplannen, die passen in hogere Vlaamse, provinciale en gemeentelijke structuurplannen. Met andere woorden de strijd om een schone plek onder de zon is nog niet achter de rug. Maar misschien kunnen we eerst een visie ontwikkelen omtrent de ruimte (de buitenruimte) die op geraakt.

Dagorde

De Raaklijn vergadert telkens om 20 uur in het vergaderlokaaltje achteraan links in het cafetaria van De Klavers : 21 maart, 18 april, 16 mei 1994.

BESLUIT

Dit was de eerste jaargang met zes **De Raaklijn**-katernen. Wij hopen dat je er nog in gelooft. Daarom mag je binnenkort een verzoek om vernieuwing van je lidmaatschap verwachten in je brievenbus. Wij blijven rekenen op je steun, medewerking en simpatie. Omdat de kwaliteit van de leefomgeving toch zo broos is.